

СТАНОВИЩЕ

относно: *Уведомяване на подлежащите на задължителна имунизация лица според измененията в Наредба №15 от 12.05.2005 г. за имунизациите в Република България.*

от: *адв. Петко Аврамов Петков – САК, личен № 1800451810, сл. адрес: гр. София, ул. „Граф Игнатиев” №1, ал.6, тел: 0878/784 804; e-mail: adv.petkoff@gmail.com*

Редът, начинът и сроковете за извършване на имунизациите и реимунизациите в държавата са регулирани с Наредба №15 от 12.05.2005 г. за имунизациите в Република България на МЗ.

Начинът на уведомяване на подлежащите на имунизации и реимунизации лица са уредени в чл.16, т.4 от Наредбата. Разпоредбата е претърпяла редакция, обнародвана в ДВ, бр.78 от 04.10.2019 г.

Предишният текст на т.4 в редакцията на ДВ, бр.45 от 31.05.2005 г. е бил: *„4. уведомява (общопрактикуващият лекар бел. авт.) всички подлежащи на задължителни имунизации и реимунизации за вида и датата на поредната имунизация”;*

Настоящата редакция към ДВ, бр.78 от 04.10.2019 г. гласи: *„4. (доп. - ДВ, бр. 78 от 2019 г.) уведомява всички подлежащи на задължителни имунизации и реимунизации за вида и датата на поредната имунизация, по начин, който може да се удостовери (чрез лицензиран пощенски оператор, по факс, на електронен адрес, чрез електронно съобщение на мобилен телефонен номер, писмена покана, подписан от пациента амбулаторен лист, в който е посочена датата за следващата имунизация, и др.)”*

Видно е, че е въведено изискване за удостоверяване на начина на уведомяването. Авторът на наредбата е посочил примерно изброени способности за уведомяване, които не смятам, че следва да се считат задължителни, доколкото изброяването завършва с „..... и др.” Т.е. налице е дадена свобода на ОПЛ да избере начина, по който да извърши уведомяването.

Считам, че с разпоредбата не е въведено изискване за удостоверяване на факта на узнаването от задължените лица за датите на съответната имунизация (реимунизация). Достатъчно е да може да се докажат (удостоверят) усилията на конкретния ОПЛ да създаде условия задължените лица да разберат за предстоящите имунизации в случай, че положат необходимите усилия за опазване на собственото си здраве, каквото задължение им вменява чл.94, т.1 от Закона за здравето¹.

Следва да се отбележи, че Наредба №15 от 12.05.2005 г. за имунизациите в Република България на МЗ е издадена на основание чл.58, ал.2 от Закона за здравето и по този начин представлява законова делегация. В тази връзка следва да се има предвид, че всички нормативни

¹ Чл. 94: **Закон за здравето.** Пациентът е длъжен:
1. да се грижи за собственото си здраве

актове, обнародвани в Държавен вестник (в т.ч. и Наредба №15 от 12.05.2005 г. за имунизациите в Република България на МЗ), се считат задължителни за гражданите на РБ. Нещо повече – въведена е законова презумпция, че след обнародването му, нормативният акт е оповестен до знанието на всички и те не могат да се оправдаят с незнание (извод по аргумент на чл.5, ал.5 от Конституцията на РБ). В тази връзка е и константната съдебна практика, че: „Незнанието на закона не оправдава никого, а нормативните актове, в т.ч. и законите в РБ съгласно чл.5, ал.5 от Конституцията се обнародват в Държавен вестник след приемането им от законодателния орган и ако не е посочено друго в тях, влизат в сила в тридневен срок от обнародването. Обнародването има характер на оповестяване на нормите, т.е. след като бъдат обнародвани всички техни адресати са длъжни да ги познават.”²

Горното е в подкрепа на виждането, че е задължение на гражданите да се имунизират. В тази връзка ОПЛ не следва да удостоверяват узнаването от страна на задължените лица за предстоящи имунизации, а само да създадат условия последното да се случи.

В подкрепа на настоящото становище е и съдебната практика, като в тази връзка може да се посочи Решение №325 от 26.09.2017 г. по адм. д. №325/2017 г. на I-ви състав на Административен съд – Враца. Това съдебно решение е постановено по времето на старата редакция на наредбата, но при него е прието, че залепването на обявление на вратата на лекарския кабинет е вид уведомяване. Характерно при промяната на т.4 на наредбата е, че е въведено изискване действието по уведомяването да се удостовери.

За горната цел е достатъчно да се състави протокол, с участието на свидетели, че на съответна дата е поставено съобщение, като в протокола следва да се опише съдържанието му, както и датата и мястото на поставяне. С този протокол впоследствие може да се удостовери изпълнението на задължението на ОПЛ за извършване на уведомяването. Тъй като такъв протокол представлява частен документ, той няма да има доказателствена сила по отношение на датата на съставянето му. Този недостатък на документа, обаче, може да се отстрани, като веднага след съставянето му му се направи нотариален препис по арг. на чл. 181, ал.1 от Граждански процесуален кодекс³.

Уведомяването може да се извърши и чрез средствата за масово уведомяване – обява във вестник, обява в кабелна телевизия, обява в община/кметство или поща (по – приложимо за по – малките населени места). За обявите в община/кметство или поща отново следва да се състави протокол. Обявите във всекидневник се доказват с представяне на съответното издание. Излъчените обяви се доказват със съответния договор с медията. Обявите в сайта на лечебното заведение се доказват

2 Решение №1546/09.12.2011 по к.н.а.х.д.№836/2011 на Административен съд – Бургас.

3 Чл. 181 ГПК. (1) Частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащото го съставяне на документа.

по – трудно след изтичане на по – продължителен период, но могат да бъдат използвани като уведомяване заедно с някой от гореописаните начини. Доколкото не е изрично предвидено в наредбата, уведомяването не може да се извърши чрез обява в Държавен вестник.

17.01.2020 г.
гр. София

С уважение:

(адв. Петко Петков)